

אריה איזון

אריה (אריק) אייזן

נולד ב- 31/08/1936

נפל בקרב ב- 31/10/1956

אריה אייזן בנם של אולגה ומאיר אייזן נולד בתל-אביב ביום י"ג
באלול 1936 בנחלת יהודה. הוא היה בן למשפחת עובדי אדמה שעבדו
בנחלתם כדי לפרנס את המשפחה. בצעירותו נשלח אריה לחוות לנמוד
בחדרה ומשם הצטרף לגרעין נוער שהקים את הקיבוץ. ברפתן היה
בעל מרץ רב והצטרף לכל תפקיד גם אם היה קשה ומעייף.

תקופת הילדות

אריק קיבל את שמו על שם סבתו שנפטרה ושמה תורגם מרוסית
לעברית.

אריק היה ילד אהוב ואהוד בנחלת יהודה ואהב את עצמאותו יותר
מכל דבר אחר. כבר בגיל שנתיים התחיל להסתובב בנחלץ יהודה
לבדו.

אריק היה ילד מאושר בעל שמחת חיים ייחודית ולהוריו, שלא תמיד
היה מספיק כסף למימון נסיעותיו, לימודיו והחוגים שבהם השתתף לא
היה קל.

כאשר אביו היה צריך למצוא עבודה בקיבוצים מחוץ לעיר, בשל חוסר
הכסף והתקופה הקשה שהייתה, היה חוסר באמצעים לעזור לאריק
בלימודיו ולכן החסיר הרבה חומר בבית-ספר ולא הרבה ללמוד, אך זה
לא מנע ממנו להפסיק להשתובב עם חבריו.

כאשר אחותו של אריק נולדה והגיעה לגיל שנתיים אריק היה נוהג
לקחת אותה עמו להסתובב בשכונה ולטייל איתה בכל נחלת יהודה.

אריק עם אחותו

אריק בילדותו

תחביביו של אריק :

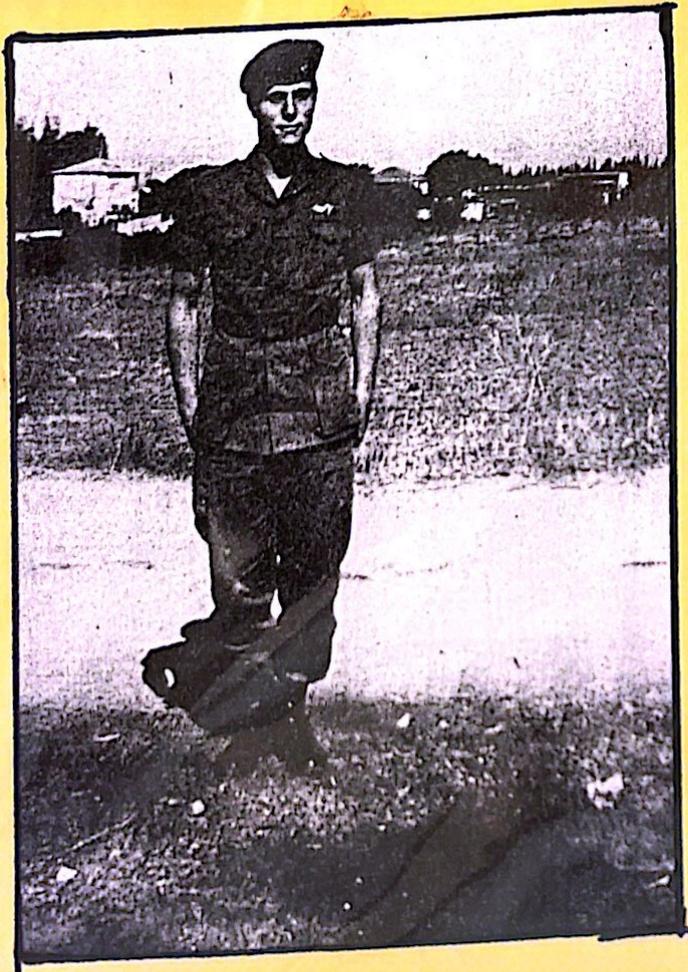
אריק היה חובב חיות ובמיוחד נחשים, כבשים ופרות. עם הנחשים היה אריק אוהב לשחק ואת הפרות היה אוהב לחלוב. בנוסף לזה אריק היה ילד עם כשרון מוסיקלי והיה מנגן על מפוחית פה מתי שרק יכל. אריק אהב ספורט, הוא היה רוכב על אופניים בשכונתו וגם היה יוצא אל הטבע כדי לרכב על סוסים. אחד מתחביביו העיקרים של אריק היה להסתובב בחוץ לא משנה עם זה היה לבד או עם אחותו וחבריו. גם כשלא ניתנה לו הרשות לעזוב את הבית או בזמן שהבית היה נעול הוא היה יוצא מאחד חלונות הבית כי שום דבר לא ימנע ממנו בילוי בחוץ. אפילו פעם אחת כשיצא כמו בכל יום לרכב על אופניו החליט שהוא רוצה לנסוע לבדו עד לתל-אביב והוא באמת נסע למרות הדרך הארוכה ולמרות שהיה עוד קטן.

תמונות של אריק
בצעירותו

תקופת שירותו הצבאי

אריק התנדב לחיים הצנחנים מרצונו החופשי והאומץ ככה סיבו כי לך שם יבד שיהיה ילדה את מה שיאהב. אריק אהב לצנוח יותר מכל דבר אחר הצבאי ופזיזים עם התחיל שבתו אהיו צנחן. אריק בחר אהיו צנחן פזיז כל הילדים והחיות שהוא יוכל לעבור בחיים זה וכן כולם תמיד אהב לאר והיה בלד אומץ זה. באותו מפגש הצנוחה שהיה בלד אריק והתחלה בפיצה צנחן אריק עם לץ ונפגד בפניו מדגל געזי נחל. בקרקור פצצה זו הורה אריק פירופים זה ומקדו שהחיים שם פצצה זו כה רשט יוכט אהבאו תדגת צנחנים והלביד אולט אהבד במחסנים, אריק לא הסכים וניסה להתעקש אך אבסוף הבין שהחיות לא תביאו אולט אפיס מקום וניסה אהבד ומקדו שפחור יתן לו אהמתל פצצות חיות ומחל אהפזיז, אהבד התנדב והסכים וכן אריק לא נשח במחסנים.

אריק בתקופת שירותו הצבאי.

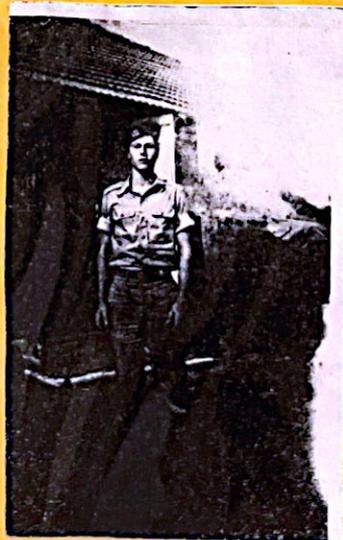
הקרה אל המיתה

במקום עם הצנחנים החיים מגרביה - אמתה פרץ טור ממועד משראם ססני באזור כנתיסה והמשיך להתקדם מערבה בטוואף לתאודם עם הצנחנים שהונחג במיתה. במיתה הראשון מקרבור יצאה גם יחידה מאיטר - וכשהי אור האסאף נקב ומסיביר - חייבים אחים הרגשים תקפה את קדמיה ובהיה את הצומח החיוני במקום.

החיברים החישו ססני כוחור - גדולים של צבאו כפי שקדם את פניו ההתקפה הישנאית אבם אשו הצנחה. גם כיום קציה נפתח הקרה הקוף עם מנרבי אבו אלה בשיתוף כוחור חם השריון, אורטוסריה ונקלים. באות הסייה נכנסה לקרה תיבה - חיס קלים ושיאטי - נוסף לתקפה את המצרים באום כתיף. אותה שדה חמר הטורף המחונף גם הצנחנים אום המתנה. למחרת יצאה יחידת הצנחנים לכבוש את מעבר המיתה, היה לה אחף הקרבור - הקשים ביותר והמקובים מכם בכס אמכד קום, שכן שני גדולים מצרים שהחשו את המגברים הסתרו בכוכים ובצקים והיו קרושים ששם שגור של התקבור קטור - של הצנחנים בצאם הצטווחו אטהר את המגבר.

38 צנחנים נהרגו ומתנה ממוה נפצו בקרבות אלו.

אריק שהסתתף בקרבות אלה ושה הצטמם הראשון שפרץ את מעבר המיתה כשהחין במחנה - של המצרים, מקדו פקד על ימיו ועל אריק צהמסיק צהתקמה בלבו אף שהחיים המצרים הם חיוי צ"ל - תריר - קומה וקומה נראים אטמה בחיו של אריק ומנוו.

אריק במדי צ"ל

מכתב מאריק לחברתו, דפנה

11/10/56

לדפנה!

שתים עשר שעות מאז שחזרתי לבסיס, ישנתי הרבה, התרחצנו ואף הספקנו לראות סרט שהרושם שהשאיר עלי הוא כעין וכאפס לעומת הרושם שעשה עלי אותו סיוט הנקרא פעולה, זו אש לה מחכים בכיליון עיניים בסה"כ הייתי נהג קומנדקר מרפאה, הסתובבתי בכל מיני מקומות ואספתי כל מיני אנשים שאפילו עיור היה יכול לראות אותם שאין הם שלמים. ובמשך הנסיעה בתחנת האיסוף סובבני בצעקות, לא הייתי מתאר את כל העסק הזה כפי שזה היה. את היית אומרת: ודאי התרשם מאיזה סרט מלחמה שראה לאחרונה, אבל האמת היא שאפילו בסרט לא רואים מה שראיתי אתמול.

הייתי בשתי פעולות לפני כן והשתתפתי בהן בפועל וראיתי איך החברים שלי נהרגו אך לא הושפעתי כפי שהושפעתי הפעם. רבים נפלו ונפצעו עד כמה שיזוע לי היה שם גם... אבל אינני יודע אם הוא עצמו ראה את הפגיעות של הסוללה שלו, ייתכן מאוד שהוא שוב יבוא הביתה משולהב אבל חייל שהשתתף בפועל אינו מסוגל להתלהב ממה שהוא יכל להתלהב. מאוד רציתי לגשת לראות אותו, ידעתי איפה הוא נמצא אבל הזמן דחק ואני ויתרתי או ליתר דיוק נאלצתי לוותר והמשכתי לעשות את אחד הדברים הבלתי נעימים תחת מטר אש כשידי אוחזת בהגה ואין עמי כל אפשרות של הגנה ואני מעמיס פצועים מכל מיני מקומות. אין מקום שהחברה יהיו בו ואני לא עברתי בו.

היה מקרה שנאלצתי להדליק את האורות כדי לעבור במקום מסוים שלא היה אפשר לעבור בלי להדליק אורות אך ברגע שהדלקתי את האורות נפתחה עלי אש.

נשתדל נא לשכוח ממלחמות לכמה דקות, רצוני לענות לך על מכתבך אני מצטער שיצאתי באותו ערב כשאפילו לפקוח את עיני כראוי לא יכלתי אבל מצד שני טוב שתדעי כי לעולם לא אראה שמחה או נכון יותר אם אומר כי לא תמיד אמצא במצב רוח טוב.

מקדרי המשפחה

בפעם האחרונה שהתקשרו באו לעקרו הוא היה עם חייטים, "אמא אנתי לביס" צלע
מהרבה וכשיצא אמר "אם תשכחו ליד חודשיים אני בן ישראלים", שחזור - נהרן .
מאיר היה בשמחה, אופנה התעבה באין קוד אדם ונשאולתה שמדה את אור המתעבים -
מספרת על ברירה שהתמוו היפה הבה מנחה - יהודה נהרן, ~~אמא~~ קרלה בקום רמ"צה לא
יכוח עריות, היו מוקעים אדורים "אמא אדום רבה הביתה. מאיר צסה לברר כלבאו והם אמרו
שהם לא יופיע. אופנה ומאיר פשוט לא ירצו עכבוס את הקנים, מבטי השנים שפברו
מסבה שארית שלבס נפטר, מרת, אינניו. "שחזור - נאה מכונית - שחורה והתחיסה שהסתובב
סביב השכונה ערפס את הבית, "מדד ידעני, יוצניו אסיהם וצלקניו: "אמא כל הידי יופתר
ואנחנו לא, לכשיו אתם באים?!"

